

JESSE VAN REGENMORTEL

“Aan mijn gezin: ik heb grote fouten gemaakt en jullie hebben dit niet verdiend.” Zo zei Sven Pichal maandag in de Antwerpse rechtbank, bij het proces rond de beelden van kindermisbruik die hij bekeek en verspreidde. Dat de voormalige radiomaker zich, als pleger van zulke feiten, diep excuseert bij zijn gezin, lijkt logisch. Dat dat gezin hem, ondanks die feiten, blijft steunen, is opmerkelijk.

Zijn man, met wie hij meer dan twintig jaar samen is en met wie hij sinds 2010 getrouwd is, laat hem niet vallen. De twee pleegkinderen die ze samen opvoedden ook niet. Ook al waren zij, in zijn donkerste periode, het onderwerp van Pichals fantasieën. De pleegzonen, die intussen meerderjarig zijn, schreven een brief, die ze lieten afgeven aan de rechtbank, waarin ze uiteenzetten dat ze Pichal zien als iemand die meer is dan de feiten die hij gepleegd heeft, en waarin ze hun steun voor hun pleegvader uitspreken.

Ook de broers van Pichal gaven eerder al aan dat ze hun broer blijven steunen. “Hoe moeilijk het ook is, we blijven een hechte familie die er voor elkaar zal zijn”, klonk het vorig jaar. Ook nu valt in de omgeving van Pichal te horen dat zijn “familiaal en sociaal netwerk intact én betrokken is”. “Het is wellicht uitzonderlijk dat dit soort situaties een familie níét uit elkaar speelt. Maar deze familie wil tonen dat het kan én hoe belangrijk het is.”

Bord in de voortuin

Dat wordt ook bevestigd vanuit de hulpverlening. Nils Verbeeck is als psychiater verbonden aan Fides, een residentieel centrum voor de behandeling van seksuele delinquenten. “Het is altijd beter dat plegers worden opgevangen in een sociaal netwerk dan dat ze alleen komen te staan. We weten dat wie alleen staat, meer kans maakt op herval, op het plegen van nieuwe feiten. Daarom is het herstel van de banden met familieleden altijd een doelstelling in de behandeling van plegers van misbruik van minderjarigen. Familieleden zien ook vaak een partner of een vader die meer is dan de feiten die hij heeft gepleegd. Ik kan me inbeelden dat Sven Pichal een goede partner was voor zijn man en een goede vader voor zijn pleegkinderen, en dat zij dat blijven beseffen.”

“In die zin is het niet zo verwonderlijk dat ze zich niet van hem afkeren. Maar het is vooral bijzonder positief dat het gebeurt. Ik begrijp het beleid niet dat gevoerd wordt in de Verenigde Staten, waar plegers verplicht worden om een bord in hun voortuin te plaatsen waarop vermeld staat welke feiten ze hebben gepleegd. Zo maak je paria's van hen. Je isoleert mensen, waardoor ze net het risico lopen om

Dat het gezin van Sven Pichal hem blijft steunen, vinden experts “positief”. © FRED DEBROCK

“Familie ziet iemand die meer is dan de feiten die hij heeft gepleegd”

De misbruikbeelden die hij bekeek en verspreidde, waren “van een ongekende ranzigheid”. **Zijn eigen pleegzonen waren onderwerp van zijn fantasieën. En toch blijven die Sven Pichal steunen.** Zijn man doet dat ook, zijn broers ook. Gelukkig, zeggen experts.

nieuwe feiten te plegen. De maatschappij vaart er net wel bij als ze opnieuw worden opgenomen in hun familiale en sociale kring.”

Risicofactor

“Goed omringd zijn, is fundamenteel”, zegt ook Minne De Boeck. Zij is als criminologe verbonden aan het Universitair Forensisch Centrum (UFC) in Antwerpen, waar mensen met

afwijkend seksueel gedrag worden behandeld, en is medeoprichter van *Stop it now!*, de hulplijn voor mensen die zich zorgen maken over hun gevoelens of gedrag tegenover kinderen. “Als mensen met een pedofiele neiging zich eenzaam, geïsoleerd en sociaal uitgesloten voelen, is dat een risicofactor om over te gaan op strafbaar gedrag. Omdat ze het gevoel hebben dat

ze weinig te verliezen hebben. Bij plegers is het een risico op herval in nieuwe delicten. Als ze omringd zijn door mensen die op de hoogte zijn van hun gedrag, die hen ondersteunen in het volgen van een behandeling of in het naleven van voorwaarden, dan werkt dat beschermend.”

Hoe uitzonderlijk het is dat naasten plegers blijven steunen, kan De Boeck niet zeggen. “Er

© SIMON MOUTON

“Ik kan me inbeelden dat Pichal een goede partner was voor zijn man en een goede vader was voor zijn pleegkinderen, en dat zij dat blijven beseffen”

NILS VERBEECK
PSYCHIATER

zijn geen grootschalige studies. De praktijk leert dat het erg wisselend is. We zien best wel wat partners en familieleden die blijven steunen. Er zijn er evengoed die besluiten om alle contact te verbreken. Het hangt er ook vanaf welke feiten werden gepleegd, op welke slachtoffers. Als iemand misbruik pleegde op zijn eigen kinderen, is de impact anders dan wanneer iemand online beelden bekeek. Maar altijd ontstaat een loyaliteitsconflict. Een dubbele emotie. Er is veel boosheid en verdriet, maar ook een persoon die je graag ziet, en waar je graag aan vasthoudt.”

Verwijten

Ook De Boeck meent dat het absoluut valt toe te juichen dat er contact blijft met partner, familie en omgeving. Maar ze benadrukt dat die naasten altijd de volledige vrijheid moeten hebben om zelf te beslissen of ze dat contact blijven behouden. Omdat die naasten ook slachtoffer zijn van de situatie. “Ze krijgen niet alleen te maken met een innerlijk conflict, maar ook met oordelen van de buitenwereld.”

Nils Verbeeck: “Ook zij worden vaak scheef bekeken. Ze krijgen verwijten. Waarom hebben ze niets gezien? Niets gedaan? Hoe kunnen ze nog achter hun man of vader of broer blijven staan, nadat hij feiten tegen minderjarigen heeft gepleegd? We zijn daar als publieke opinie soms weinig empathisch en erg beschuldigend in. Terwijl we begrip zouden moeten hebben voor mensen die hun familielid niet laten vallen. Omdat het op zulke momenten is dat je als familie en omgeving het belangrijkste bent.”

Als mensen zich zorgen maken over zichzelf of iemand in de naaste omgeving: www.stopitnow.be